

بسم الله الرحمن الرحيم
آزمون سوره مبارکه حدید

با سلام به دستداران قرآن

می‌خواهیم روش‌های تفکر در قرآن را روی سوره مبارکه حدید پیاده کنیم. اول از همه چون سوره طولانی است. یکبار سوره را خوانده و گزارشی از سوره بدهید و به صورت حدودی دسته‌بندی سوره را مشخص کنید. بعد از دسته‌بندی از آیات، دیدنی‌ها و شنیدنی‌های آیات ۷ تا ۱۱ را بیان کنید و دانستنی‌های مربوط به این قسمت را یادداشت کنید.

با توجه به پس‌زمینه دسته‌آیات ۱۲ تا ۱۶ از این دسته گزاره نویسی کنید.

دسته آیات ۱۷ تا ۲۱ را خوانده و قالب ادبی و بیانی آن را بیان کرده و از هر کدام سه گزاره بنویسید.

از دسته آیات ۲۲ تا ۲۴ دو واژه مختال و بخل را تحلیل عقلی کرده و آیات را با فهم عمیق‌تر از واژه گزاره نویسی کنید.

از کل سوره چند گزاره هست و نیست و چند گزاره باید و نباید بنویسید.

با توجه به دسته آیات ۲۵ تا ۲۹، دو گزاره درجه دوم بنویسید.

انواع دسته‌آدمهای سوره را یادداشت کرده و وضعیت موجود و مطلوب انسان را در سوره بیان کنید.

با توجه به فهمی که پیدا کردید نموداری از کل سوره رسم کنید.

گزاره‌های سطح بالاتری که از انجام کل کار بدست آوردید را یادداشت کنید.

حالا می‌خواهیم یک ابراز از آنچه که فهمیدیم هم داشته باشیم، انسان تا آنچه که فهمیده را در جریان نیندازد و ظرفش از آن خالی نشود دوباره پر نمی‌شود. یک بار دیگر سوره را بخوانید، نکات و گزاره‌هایی که نوشتید، نموداری که رسم کردید، مولفه‌های اصلی سوره را برای خودتان بنویسید و حالا به یک قالب فکر کنید که توسط آن قالب بخواهید فهمتان را به دیگران ارائه بدهید:

ممکن است یک اثر هنری یا یک متن ادبی یا یک مقاله علمی یا یک جمع سوره خوانی یا... به ذهن شما بیاید. ممنون می‌شویم علاوه بر اینکه خودتان را ارزیابی علمی می‌کنید و برای ما می‌فرستید، خروجی برگرفته شده از سوره را هم به ما گزارش بدهید یا برایمان بفرستید.

تعریف دو واژه مختال و بخل از کتاب التحقیق فی کلمات القرآن الکریم

مختال از ریشه خیل: اصل الواحد در این ماده، حالت مخصوصی است که در ذهن یا خارج از آن، شکل گرفته و مرتب شده باشد و این مفهوم، به مفهوم خول، - که عبارت است از مراقبت و رعایت چیزی همراه با اعطاء -، نزدیک است؛ زیرا خیل، آمادگی و حالتی مخصوص و منعقد در نفس و نسبت به دیگری است و چه بسا تمایز میان این دو به جهت دو حرف واو و یاء باشد؛ زیرا در یاء شکستگی و فرو افتادن وجود دارد. بنابراین ظن، وهم و تصوّراتی که باهم اشتباه میشوند، از مصادیق ذهنی این اصل هستند و این مفهوم از ظنّ و وهم عامّ تراست. آماده شدن برای ضرع (اظهار خواری همراه با طلب حاجت)، تکبّر و تَبَخُّر: حالات مخصوصی است که در خارج، منعقد و برای افراد حاصل میشود و همینگونه است حالت عجب که در درون انسانها ایجاد میشود. لَكَيْلًا تَأْسُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (سوره مبارکه حدید آیه ۲۳) یعنی کسی که دچار عجب و تکبر باشد و خود را بر حالتی مخصوص ببیند و به آن افتخار کند.

بخل از ریشه بخل: اصل الواحد در این ماده آرزوی این است که به غیر از خودش به کسی چیزی داده نشود. وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ (سوره مبارکه محمد (ص)، آیه ۳۸) هر کس از بذل و بخشش خودداری کند خود را از آن بازداشته است و از استمرار فضل خداوند به خود جلوگیری میکند. بنابراین بخل عبارت است از جلوگیری از فضل و رحمت خداوند و خودداری کردن از پراکندن آثار نعمتها و بخششهای او در میان بندگانش، در حالی که از این نکته غافل است که همه نعمتها از سوی خداوند متعال است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند هستی بخش مهربان.
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)	آنچه در آسمان‌ها و زمین است خدا را به پاکی می‌ستایند و او مقتدر حکیم است. (۱)
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲)	فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، زنده می‌کند و می‌میراند و او بر هر چیزی تواناست. (۲)
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳)	اوست اول و آخر و ظاهر و باطن، و او به هر چیزی داناست. (۳)
هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴)	او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس [برای تدبیر جهان] به عرش پرداخت. آنچه در زمین فرو رود و آنچه از آن بیرون آید و آنچه از آسمان فرود آید و آنچه در آن بالا رود [همه] را می‌داند، و هر کجا باشید او با شماست، و خدا به آنچه می‌کنید بیناست. (۴)
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۵)	فرمانروایی آسمان‌ها و زمین از آن اوست، و کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود. (۵)
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ هُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۶)	شب را در روز فرو می‌برد [و روز بلند می‌شود] و روز را در شب فرو می‌برد [و شب بلند می‌گردد]، و او به راز سینه‌ها داناست. (۶)
آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ أَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (۷)	به خدا و پیامبر او ایمان آورید و از اموالی که شما را در آن جانشین [خود] قرار داده انفاق کنید پس کسانی از شما که ایمان آوردند و انفاق کردند برایشان پاداش بزرگی است. (۷)
وَ مَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الرَّسُولِ يُدْعَوْنَ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَ قَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۸)	و شما را چه شده است که به خدا ایمان نمی‌آورید و حال آن که پیامبر، شما را دعوت می‌کند تا به پروردگارتان ایمان آورید؟ در حالی که [خدا] از شما پیمان گرفته است، اگر مؤمن هستید. (۸)
هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ (۹)	او کسی است که بر بنده‌ی خود آیاتی روشن فرو می‌فرستد تا شما را از تاریکی‌ها به روشنایی در آورد، و به راستی خداوند به شما سخت رئوف و مهربان است. (۹)
وَ مَا لَكُمْ أَلَّا تُتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قَاتَلَ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَ قَاتَلُوا وَ كَلَّا وَ عَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۰)	و شما را چه شده است که در راه خدا انفاق نمی‌کنید و حال آن که میراث آسمان‌ها و زمین به خدا تعلق دارد؟ کسانی از شما که پیش از فتح [مکه] انفاق و جهاد کرده‌اند [با دیگران] یکسان نیستند. آنها از حیث درجه بزرگ‌تر از کسانی‌اند که بعدا به انفاق و جهاد پرداختند. و خداوند همه را وعده‌ی نیکو داده است، و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است. (۱۰)
مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۱)	کیست آن کس که به خدا وام دهد تا آن را برای وی دو چندان کند و او را [در آخرت] پاداشی کریمانه باشد؟ (۱۱)
يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بَايِمَانِهِمْ بِشَرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۲)	روزی که مردان و زنان مؤمن را می‌بینی که نورشان پیشاپیش آنها و به جانب راستشان شتابان می‌رود، [به آنها گفته می‌شود]: مژده‌ی شما امروز باغ‌هایی است

<p>که از پای درختانش نهرها جاری است، [و] در آنها جاویدانید. این همان کامیابی بزرگ است. (۱۲)</p>	
<p>آن روز که مردان و زنان منافق به کسانی که ایمان آورده‌اند گویند: نظری به ما بیفکنید تا از نورتان فروغی بگیریم. گفته شود: به پشت سرتان [دنیا] بازگردید و از آن جا نوری بطلبید. آن‌گاه میان آنها دیواری زده شود که آن را دری است که اندرون آن رحمت است و بیرونش روی به عذاب دارد. (۱۳)</p>	<p>يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ (۱۳)</p>
<p>[منافقان] آنها را ندا دهند: آیا ما با شما نبودیم؟ می‌گویند: چرا، ولی شما خود را در فتنه و گرفتاری افکندید و به انتظار نشستید و تردید کردید و آرزوها شما را فریفت، تا فرمان خدا [و مرگتان] فرا رسید و فریبکار، شما را در باره‌ی خدا فریفت. (۱۴)</p>	<p>يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ (۱۴)</p>
<p>پس امروز نه از شما و نه از کسانی که کافر شده‌اند عوضی پذیرفته نمی‌شود. (۱۵)</p>	<p>فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُم النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۵)</p>
<p>آیا برای کسانی که ایمان آورده‌اند وقت آن نرسیده است که دل‌هایشان به یاد خدا و آن حقیقتی که نازل شده (قرآن) نرم و خاشع گردد و مانند کسانی نباشند که در گذشته کتابشان داده شد پس زمان بر آنها طولانی شد و دل‌هایشان را قساوت گرفت و بسیاری از آنها فاسق بودند. (۱۶)</p>	<p>أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۱۶)</p>
<p>بدانید که خدا زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند. به تحقیق ما آیات [خود] را برای شما آشکار گردانیم، باشد که بیندیشید. (۱۷)</p>	<p>اعلموا أن الله يحيي الأرض بعد موتها قد بينا لكم الآيات لعلكم تعقلون (۱۷)</p>
<p>همانا مردان و زنان صدقه دهنده و [آنان که] به خدا وام نیکو دادند، دو چندان داده می‌شوند و برایشان [در آخرت] اجری کریمانه است. (۱۸)</p>	<p>إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يضاعف لهم ولهم أجر كريم (۱۸)</p>
<p>و کسانی که به خدا و پیامبران او ایمان آوردند، آنها صدیقان و گواهان نزد پروردگارتان که اجر و نورشان برای آنها [محفوظ] است، و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنها اهل آتشند. (۱۹)</p>	<p>وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۹)</p>
<p>بدانید که زندگی دنیا بازی و سرگرمی و زینت و فخر فروشی شما به یکدیگر و فزون خواهی در اموال و فرزندان است. [مثل آنها] مثل بارانی است که رویش [گیاهان] آن کشاورزان را به شگفت آورد، سپس خشک و پژمرده شود و ببینی که زرد گشته و آن‌گاه خاشاک شود، و در آخرت [دنیاپرستان را] عذابی سخت است و [مؤمنان را] از جانب خدا آموزش و خشنودی است، و زندگانی دنیا جز کالای فریب نیست. (۲۰)</p>	<p>اعلموا أنما الحياة الدنيا لعب و لهو و زينة و تفاخر بينكم و تكاثر في الأموال و الأولاد كمثل غيث أعجب الكفار نباته ثم يهيج فتراه مصفراً ثم يكون حطاماً و في الآخرة عذاب شديد و مغفرة من الله و رضوان و ما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور (۲۰)</p>
<p>به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که پهنای آن چون پهنای آسمان و زمین است بر یکدیگر پیشی گیرید. [این بهشت] برای کسانی آماده شده که به خدا و</p>	<p>سابقوا إلى مغفرة من ربكم و جنّة عرضها كعرض السماء و الأرض أعدت للذين آمنوا بالله و رسله ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء و الله ذو الفضل العظيم (۲۱)</p>

<p>پیامبرانش ایمان آورده‌اند. این فضل خداست که به هر کس که خواهد می‌دهد و خداوند صاحب فضل بزرگ است. (۲۱)</p>	
<p>هیچ مصیبتی نه در زمین و نه در جانتان روی ندهد مگر پیش از آن که آن را پدید آوریم در کتابی ثبت است. همانا این [کار] بر خدا آسان است. (۲۲)</p>	<p>مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۲۲)</p>
<p>تا بر آنچه از دست شما رفته است اندوه نخورید و بدانچه به شما داده [دل بسته و] سرمست نباشید، و خدا هیچ خودپسند فخرفروشی را دوست نمی‌دارد، (۲۳)</p>	<p>لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (۲۳)</p>
<p>همان کسانی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل وا می‌دارند. و هر که [از فرمان] روی گرداند، قطعاً خدا بی‌نیاز ستوده است. (۲۴)</p>	<p>الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (۲۴)</p>
<p>به راستی [ما] پیامبران خود را با دلایل آشکار فرستادیم و با آنها کتاب و میزان [حق و باطل] نازل نمودیم تا مردم به عدل و انصاف برخیزند، و آهن را که در آن نیرویی شدید و منافی برای مردم است پدید آوردیم، و تا خدا معلوم بدارد چه کسی در نهان، او و پیامبرانش را یاری می‌کند. همانا خدا نیرومند شکست‌ناپذیر است. (۲۵)</p>	<p>لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ (۲۵)</p>
<p>و همانا نوح و ابراهیم را فرستادیم و در میان فرزندان آن دو نبوت و کتاب نهادیم، پس برخی از آنها هدایت یافته و بسیاری از آنان فاسق بودند. (۲۶)</p>	<p>وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۲۶)</p>
<p>آن‌گاه به دنیاال آنان پیامبران خود را پی‌درپی آوردیم، و عیسی پسر مریم را از پی [آنها] فرستادیم و او را انجیل دادیم، و در دل‌های کسانی که از او پیروی کردند رأفت و رحمت نهادیم و ترک دنیایی که از خود ساختند ما آن را بر ایشان مقرر نکردیم [و آنها] جز به طلب رضای خدا [این کار را پیش نگرفتند] اما آن را چنان که در خور رعایت بود، رعایت آن نکردند [و گرفتار بدعت شدند]، پس کسانی از ایشان را که ایمان آورده بودند اجرشان را دادیم، ولی بسیاری از آنها فاسق بودند. (۲۷)</p>	<p>ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاتَّبَعَتْهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۲۷)</p>
<p>ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا دارید و به پیامبر او ایمان آورید تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد که بدان راه [راست] روید و شما را بیمارزد، و خداوند آمرزنده‌ی مهربان است. (۲۸)</p>	<p>يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۲۸)</p>
<p>[خدا به مؤمنان رحمت مضاعف داد] تا اهل کتاب [این طور] ندانند که مؤمنان به چیزی از فضل خدا دست نمی‌یابند و بی‌تردید فضل و بخشش به دست خداست، آن را به هر که خواهد عطا می‌کند، و خدا صاحب فضل و بخشش بزرگ است. (۲۹)</p>	<p>لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (۲۹)</p>